

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 237 af 6. juni 1985 om arbejdsmarkedsuddannelserne (Folketingstidende 1984-85, FF sp. 5079, 5551, 10618 og 10672; tillæg A, sp. 2789; tillæg B, sp. 1573; tillæg C, sp. 505), er bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 737 af 4. december 1988 som ændret ved lov nr. 839 af 20. december 1989 og lov nr. 840 af 20. december 1989.

Lovforslaget giver arbejdsministeren bemyndigelse til at fastsætte brugerbetaling, herunder gebyr og depositum på hovedprogrammerne inden for arbejdsmarkedsuddannelserne.

I rapport fra udvalget vedrørende effektivisering og nye finansieringsmuligheder inden for AMU, Arbejdsministeriet, juni 1990 er der beskrevet en række mulige modeller for brugerbetaling, herunder indførelse af et afmeldegebyr.

Følgende modeller kan tænkes realiseret efter bemyndigelsen i lovforslaget og efter forhandlinger med Uddannelsesrådet og undervisningsministeren:

1. Virksomhedsbetaling på certifikatkurser.

Forslaget indebærer, at der indføres virksomhedsbetaling på de certifikatkurser, der er baseret på myndighedskrav.

Certifikatkrav kan paralleliseres med krav til andre nødvendige produktionsfaktorer, f.eks. udstyrskrav i form af afskærmning, udsugning etc., som det offentlige stiller for at mindske ulykkesrisiko, miljøskader etc.

Virksomheder, der gør brug af arbejdskraft, hvor sådanne særlige kvalifikationer er et myndighedskrav, må derfor selv betale en del af de udgifter, der er forbundet med kursusdeltagelsen.

Det foreslås således, at der indføres en betalingsordning for certifikatkurser, idet betalingskravet f.eks. fastsættes til et niveau på 1.500 kr. pr. uge.

2. Supplerende virksomhedsbetaling ved meget dyre kurser.

Visse kurser inden for arbejdsmarkedsuddannelserne er meget dyre, og der er tilbagevendende problemer med at afveje ambitionsniveau med dertil for-

bundne omkostninger i udviklingsfasen, og senere at indprioritere de dyre kurser.

Problemerne med meget udgiftskrævende ønsker vedrører især de videregående kurser. Der kan tillige være afgrænsningsproblemer med hensyn til, hvilke uddannelsesopgaver der bør tillægges arbejdsmarkedsuddannelserne som plankursusaktivitet.

Det forudsættes efter forslaget, at alle faste udgifter som f.eks. husleje og administration er omfattet af fuld tilskudsdekning. For så vidt angår de *kursusafhængige udgifter* (lærerløn, materialeudgifter og udstyr) opereres der med 3 niveauer:

- I. Kursusafhængige udgifter, hvortil der ydes 100 pct. tilskud,
- II. Udgifter, hvor omfanget af brugerbetaling fastsættes på baggrund af en skønsmæssig vurdering,
- III. Kursusafhængige udgifter, der udelukkende skal dækkes ved virksomhedsbetaling.

3. Generel betaling for deltagelse i de kompetencegivende arbejdsmarkedsuddannelser.

Der indføres en generel betaling for deltagelse på AMU-kurser inden for hovedprogrammerne på 100 kr. om dagen (500 kr. om ugen) pr. deltager. Det forudsættes, at ledige fortsat kan deltage uden betaling.

4. Afmeldegebyr.

Der indføres et afmeldegebyr på 2.000 kr., hvis virksomhedstilmeldte kursister ikke er fremmødt på første kursusdag. Gebyret reduceres gradvist ved afmelding tidligere end første kursusdag, og afmelding tidligere end en måned før kursusstart er gebyrfrit. Et afmeldegebyr vil reducere problemet med meget sene frameldinger og motivere til bedre uddannelsesplanlægning.

De 4 modeller har 2 hovedformål: at sikre, at AMU-uddannelserne kun anvendes, hvor der er et reelt behov herfor, og at tilføre arbejdsmarkedsuddannelserne yderligere midler og derved hæve kursusaktiviteten og kursusgennemsnitsstrømmingen.

Formålet med lovforslaget er ikke at opnå bespa-